

Verken Verre Culturen Toen en Nu met de Etnografische Vereniging Delft

<http://www.verreculturendelft.nl/> Secretariaat: Wielengahof 52, 2625 LK Delft, tel. 015-256 7603;
email: etnograf_ver@yahoo.com Giror. 3010395 t.n.v. Penningm. Etnografische Vereniging Delft te Den Haag

Land en identiteit in Pasir (Oost Kalimantan) Traditie, de wet en de bevolking Lezing met dia's door Laurens Bakker

Woensdag **16 januari** 2008 om 20.15 uur in de Cosazaal, ingang Oude Delft 183

De zaal is open vanaf 19.45 uur. Gratis koffie en thee staan voor u klaar vanaf 20.00 uur.

De toegang tot deze bijeenkomst is gratis voor leden (evt. met één introducé). Donateurs van de Stichting

Nusantara, jeugdigen, houders van Delftpas, CJP-, studenten- en 65+ kaarten betalen   2,50.

Overige belangstellenden betalen   5,00.

Gaarne uw komst aanmelden via tel. (015) 260 23 58 of email gemeentemusea@delft.nl

De val van Suharto en de Orde Baru in 1998 gaf veel Indonesische landgebruikers de hoop dat formele erkenning van traditioneel grondgebruik snel zou plaats vinden. Hoewel er op nationaal niveau nog weinig verandering heeft plaatsgehad, is landeigendom een zeer dynamisch veld in de lokale politiek geworden.

In het district Pasir, Oost-Kalimantan, claimen bergbewoners traditionele rechten op oud ijzer te hebben omdat het in 'hun' gebied ligt, verstrikken lokale vissers boten van een grote kolenmijn in hun netten omdat 'hun' vissen verjaagd worden en trachten afstammelingen van de vroegere sultan ruim tien procent van het grondgebied van het district als persoonlijk eigendom te claimen.

Dergelijke claims, die tot enkele jaren geleden volstrekt onmogelijk waren, kunnen tegenwoordig een grote rol spelen bij het dagelijks bestuur van het district. De districtsoverheid kan zich niet langer puur op de wet beroepen, want dan worden ze niet herkozen. De nationale wet negeren kan natuurlijk ook niet, maar de lokale overheid kan wel op creatieve wijze gebruik maken van de eigen autoriteit.

In Pasir lopen belangen van traditionele groepen, migranten, grote plantages en mijnen, houthakkers en natuurbeschermers door elkaar heen. Iedere groep tracht haar belangen bij de overheid behartigd te krijgen, en de overheid tracht iedere groep aan zich te binden en conflicten te voorkomen.

Door middel van **foto's, een filmfragment, en veel verhalen** wordt de hedendaagse grondproblematiek in een district in Kalimantan besproken. De rode draad is dat land in veel gevallen slechts het beginargument is, maar traditie, ethniciteit, macht en verandering de feitelijke waarden zijn waar de partijen een balans in moeten zien te vinden.

Drs. Laurens Bakker werkt sinds 2003 als promovendus bij de rechtenfaculteit van de Radboud Universiteit in Nijmegen aan een onderzoek naar grond en recht in Oost Kalimantan. Hij studeerde culturele antropologie in Leiden en publiceerde eerder over hedendaagse materiële cultuur in Mentawai en Nias.

